

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **P. M.**, zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2017, čj. JMK 104491/2017, sp. zn. S-JMK 97973/2017/OD/Př, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 6. 2020, čj. 34 A 21/2017-47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu **do 30 dnů** od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobce, advokáta Mgr. Václava Voříška.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 17. 5. 2017, čj. ODSČ-63299/17-21, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů. Toho se žalobce dopustil jako provozovatel vozidla tím, že nezajistil, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Porušení pravidel tímto vozidlem spočívalo v neoprávněném stání na pozemní komunikaci. Za uvedený správní delikt správní orgán I. stupně žalobci uložil pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Brně (dále „krajský soud“) zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) v zákonné lhůtě blanketní kasační stížnost, v níž mimo jiné uvedl, že ji doplní na výzvu soudu ve stanovené lhůtě.

[4] Jelikož kasační stížnost neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 29. 9. 2020, čj. 8 As 173/2020-28, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranil vady kasační stížnosti, a to tak, že uvede, z jakých důvodů byla podána, a uvedl, co navrhuje (petit). Současně byl poučen, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení bylo zástupci

stěžovatele doručeno dne 30. 9. 2020. Zástupce stěžovatele však na danou výzvu ve stanovené lhůtě (ani po jejím uplynutí) nereagoval (posledním dnem lhůty byl pátek 30. 10. 2020).

[5] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze při jejich splnění může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

[6] Podle § 37 odst. 3 věta první s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.

[7] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s., předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[8] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

[9] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[10] Protože kasační stížnost neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, což brání jejímu věcnému vyřízení, a tato vada nebyla přes výzvu předepsaným způsobem odstraněna, Nejvyšší správní soud ve smyslu § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[11] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Vzhledem k tomu, že stěžovatel na účet soudu složil částku 5 000 Kč, Nejvyšší správní soud současně rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Ve smyslu § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. listopadu 2020

Milan Podhrázký
předseda senátu